

Jezusov pogovor s Cirenijem, zelo pomembnim rimskim upraviteljem.

38. Resnična pravičnost

1 (Gospod:) "Mislim, da bi vam to zdaj moralo biti jasno, zato nadaljujem in pravim: To pa ne pomeni, da morate zdaj, ko sem vam to povedal, porušiti vse ječe in zapore, ki so vendarle nujno zlo proti velikemu zlu zelo bolnih duš, in razbiti vse vezi in vse orožje; o ne, tega s tem nisem rekel! Glejte, hudo nalezljivo bolne duše morajo biti zelo skrbno ločene od zdravih in zaprte tako dolgo, dokler temeljito ne ozdravijo.

2 Toda v trdnih zaporih in ječah jih ne smeta obdržati vaša jeza in maščevalnost, temveč vaša velika ljubezen do bližnjega in z njo najtesneje povezana najiskrenejša skrb za njihovo mogočo popolno ozdravitev! Če vam bo pravi duh ljubezni naznanil, da potrebuje ta ali oni hudo bolni zelo grenko zdravilo, ga zanj ne prikrajšajte, usmiljenje bi bilo zelo nezrelo in neprimerno. Toda samo z resnično ljubeznijo morate hudo bolnemu dati grenko zdravilo, tako mu bo tudi gotovo pomagalo do zaželene ozdravitve, vi pa boste zaradi tega deležni obilnega blagoslova!

3 Zdravilo, ki sem ga spočetka zvečer določil peterici, gotovo ni bilo sladko in okusno; toda Moja velika ljubezen do njih ga je spoznala za neogibno za njihovo popolno ozdravitev, in tako je bilo tisto grenko zdravilo tudi najvišje dejanje Moje ljubezni do njih. Toliko lažje jih je bilo zjutraj ozdraviti vsega zla in naj sami povedo, ali je kateri od njih zaradi zaužitega grenkega zdravila jezen Name.

4 Toda če nekdo, ki ga vodita samo jeza in maščevalnost, domnevnega zločinca neusmiljeno muči in trpinči, je s tem že postal mnogokrat večji zločinec in bo nekoč tudi okusil toliko večjo grenkobo.

5 S kakršno mero merite, z isto mero vam bo nekoč tudi povrnjeno! Kdor meri s pravo ljubeznijo, mu bo prav tako tudi odmerjeno; kdor pa meri v jezi in maščevanju, bo nekoč za svoje ozdravljenje dobil povsem isto zdravilo v zelo podvojeni meri, in niti za sekundo prej se ne bo rešil iz onstranske zelo bridke ustanove, dokler ne bo vsako trdo vlakno njegove duše postalo belo in mehko kot volna!

6 Zdaj sem vam pokazal splošno veljavno pravo naravo in sestavo človeka in tako ne morete več reči: 'Tega nismo vedeli!' In ker zdaj to dobro poznate in veste, se tudi ravnajte po tem in učite tega tudi tiste, ki so med vami, in kot

doslej sami bolni ne vedo, kaj delajo; tako boste kot Moji resnični in zdravi sodelavci za Moje kraljestvo na tej zemlji prav in najboljše dejavni, in Moje veselje vas bo spremljalo na vseh vaših poteh; če boste kje spet delali po starem nagonu, tedaj pomislite, da je Vaša duša spet obolela in potem me prosite, naj jo Jaz ozdravim, da ne bi sami zapadli v dvojno trpljenje!

7 O vi, ki sodite in s svojimi sodbami uboge bolne duše delate še bolj bolne, kot so bile prej, premislite vendar resno, kaj ste in kaj naj bi bili v skladu z resnico, in kako naj bi ravnali po Božjem redu! Vi sodniki in vrhovni oblastniki nad slabostmi ljudstev, ki so navsezadnje bolj bolne, kot so bile prej, premislite vendar resno, kaj ste in kaj naj bi bili v skladu z resnico, in kako naj bi ravnali po Božjem redu! Vi sodniki in vrhovni oblastniki nad slabostmi ljudstev, ki so navsezadnje tudi vsa vaša moč, oblast in ugled, bodite pravi očetje svojih ljudstev in kot taki z vso ljubeznijo in resnično očetovsko vestnostjo na moč skrbite za popolno zdravje vam zaupanih številnih otrok in za njihov dušni blagor! Ni vam treba biti telesni zdravniki - zato pa bodite toliko bolj resnični zdravniki duš!

8 Če pa vidite svoje otroke, kako pogosto ne ubogajo vaših starševskih zapovedi in se potem včasih tudi prav krepko pregrešijo zoper njih, bi se mar spodobilo, če bi enega ali drugega otroka kot strašilni zgled mučili in nazadnje celo obesili na križ?! To je morda kdaj storil kakšen oblastiželjen oče, vendar veliko takšnih primerov svetovna zgodovina ne pozna! Vi, ki ste boljši starši, pa boste svoje neubogljive otroke vsaj navidez resno opomnili in jih v skrajnem primeru kaznovali z zdravilno šibo. Če se bodo otroci nato poboljšali, boste tega gotovo zelo veseli; kajti pravo zadovoljstvo za vas bo, ko boste videli duše svojih otrok sveže in zdrave pred seboj.

9 Takšni bodite, mogočni sodniki, tudi do vseh ljudi, in vašega veselja ne bo nikoli konec! Zamislite si sebe na mestu tistih, ki vas morajo upravičeno ubogati ter sprejemati in spoštovati vaše zakone! Vam ne bi ugajalo, če bi bili oni kot vaši sodniki usmiljeni z vami in bi z vami ravnali kar se da prizanesljivo?! Kar bi lahko razumno želeli, naj oni storijo vam, če bi z bolnimi dušami stali pred njimi, to storite tudi vi njim, ko z bolnimi dušami stojijo pred vami!

39. Večni temeljni zakon ljubezni do bližnjega

1 (Gospod:) "Glej, v tem je praktična razlaga vseh Mojzesovih zakonov in vseh napovedi prerokov: Ljubite Boga kot svojega večnega Očeta nadvse, svoje uboge in dostikrat bolne brate in sestre pa vsekakor kakor sami sebe; tako boste kot resnični, dušno zdravi otroci večnega Očeta v nebesih prav tako popolni, kot je popoln On sam, za to ste pravzaprav poklicani! Kdor ne bo tako popoln kot je popoln Oče v nebesih, ne bo prišel k Njemu in ne bo večno obedoval pri Njegovi mizi.

2 Glej, Moj Cirenij, to je vse, kar se ti je zdelo prej težko premagljivo zlo sveta! Seveda je na svetu težko premagati laž, ki se je trdno ukoreninila med ljudi, ker je to huda temeljna bolezen duše; toda laž zlahka premagamo z resnico, ki izvira iz ljubezni, tako kot svetloba iz plamena. Če pa potrebuješ samo svetlobo, da razsvetliš temno sobo, te bo mar kdo slavil kot modrega, če boš raje sobo z namenom, da bi jo razsvetlil kar zažgal in jo s tem uničil? Zato Moje besede in Mojega nauka ne smete razširjati z nasiljem!

3 Če hočeš ozdraviti nekoga, ki je ranjen, mu poleg tega, da mu zdraviš rano, ne smeš zadati sveže in še desetkrat hujše rane; če bi storil to, bi bilo bolje, da bi ranjencu pustil staro rano nezdravljeno!

4 Resnično, kdor bo Mojo besedo in Moj nauk širil z mečem v roki, za svojo vnemo od Mene ne bo prejel blagoslova, temveč bo sam vržen v najhujšo temo! Če ponoči osvetliš sobo samo z oljenkami, bodo vsi, ki so v njej, imeli prijetno svetlobo; če pa zažgeš vso sobo, te bodo začeli vsi preklinjati in bodo bežali pred teboj kakor pred pobesnelim norcem.

5 Kdor oznanja za ozdravljenje duš, naj govori sicer dovolj razločno, pri tem pa vendarle nežno, in naj ne kriči kot norec, ki se peni od besa in jeze; kajti pobesnel človek s svojim divjim kričanjem nikogar ne poboljša! Doseže le, da se poslušalci iz njega norčujejo in ga zasmehujejo, in če se še huje dere, ga nazadnje celo s krepeli in pestmi izženejo iz skupnosti.

6 Tako naj tudi nihče ne govori svojemu bratu spravljivih besed, če mu v prsih tiči nespravljivo želo; kajti nazadnje v svoji jezni vnemi pregovori samega sebe, se razjezi in s tem ne le da svojega brata ne pripravil do sprave, temveč ga nasprotno še bolj razdraži in dober namen, ki si ga je

zastavil, potisne še bolj v ozadje!

7 Da, pri širjenju Mojega nauka bodite zmeraj prijazni; kajti z Mojim naukom prihajate vendar k ljudem z najbolj prijazno in veselo novico iz nebes in to jim morate tudi oznaniti z najveselejšim in najprijaznejšim obrazom!

8 Kaj bi ti le kdo rekel, če bi prišel k njemu in ga povabil na veselico z besedami: 'Poslušaj, ničvredni, od Boga prekleti grešnik! Sicer te sovražim zaradi tvojih grehov in zaradi Božje pravičnosti, kljub temu pa prihajam in te z vsemi prisilnimi sredstvi, ki so mi na voljo vabim, da zanesljivo prideš na mojo veselico; če te ne bo, te bom za večno preklel in obsodil; če pa prideš, ti vsaj za ta veseli dan zagotavljam svojo milost in naklonjenost!'

9 Povej Mi, kako bi povabljeni sprejel takšno povabilo, in ali bi bila pojedina, na katero si ga povabil, zanj tudi res veselica! Menim, da se bo za takšno povabilo vsak še tako neumen človek lepo zahvalil! Če se čuti slabotnega, bo sicer prišel, da bi se obvaroval zlih posledic, s katerimi si mu grozil; če pa se čuti dovolj močnega, bo zgrabil grobega vabitelja in ga vrgel iz svoje hiše. In razumljivo je, da takšnega povabila gotovo ne bo sprejel.

10 Prav zaradi tega je pri razširjanju Mojega nauka, ki je tudi pravo povabilo na veselo nebeško pojedino, treba upoštevati predvsem to, da vsi, ki bodo širili Moj nauk med ljudmi te zemlje, nastopajo med njimi kot pravi poslanci iz nebes, nadvse prijazno in ljubeznivo in tako oznanjajo evangelij. Nekaj nadvse razveseljivega vendar ne moremo oznanjati z obrazom, spačenim od togote. In če bi kdo to storil, bi bil ali norec ali burkež in kot tak povsem neprimeren za širjenje Moje besede. Ste razumeli, kar sem vam povedal?"

11 Reče Cirenij, skrušen od resničnosti Mojega opomina: "Gospod, Ti edini resnični, vse sem dobro razumel, in kar zadeva mene, bom vse to natančno in dosledno upošteval. Seveda za vse druge ne morem biti porok, mislim pa, da so Te vsi razumeli tako dobro kot jaz. Obenem spoznavam, kako hudo in pogosto sem se ob svojem najboljšem znanju, vesti, volji in hotenju pregrešil nad človeštvom! Kdo bo popravil te moje grehe nad tistimi, nad katerimi sem grešil?"

12 Rečem Jaz: "Za te nikar ne skrbi, temveč le za prihodnje! - Zdaj pa že prihaja nekaj novega!"

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangelij, knjiga 4](#)